A°. 1838. N°. 45.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 12 April.

De volharders tegenover de 24 artikelen.

Quivi sospiri, pianti, e alti guai
Risonavan per l'aere senza stelle,
Per che io al cominciar ne lagrimai.
Diverse lingue, orribili favelle,
Parole di dolore, accenti d'ira,
Voci alte e fioche, e suon di man con elle —

Ed io, che avea di orror la testa cinta,
Dissi: — — — che è quel, che io odo?
E che gent' è, che par nel duol sì vinta? (1)

DANTE, Inferno, III.

Na de hevige uitvallen van het ministeriële orgaan tegen de voorstanders eener eindschikking met België; na deszelfs beweringen dat eene zoodanige schikking niet anders dan eene schandelijke schikking zou kunnen zijn, vermits de regering, ware er eene andere mogelijk, die reeds lang zou hebben bewerkstelligd; na ons, toen wij bepaaldelijk de aanneming der 24 artikelen voorsloegen, nog kortelings als waanzinnigen of vijanden des vaderlands te hebben voorgesteld, — waren wij zeer nieuwsgierig naar de houding en den toon, welke onze *Avondbode* aannemen zou, thans nu de regering zelve, het heilzame van hetgeen wij steeds hielpen voorstaan inziende, zich bereid verklaard had tot het aannemen der 24 artikelen en het laten varen van haar volhardingstelsel, wiens bekamping ons zulke heftige verwijten, ja soms boosaardige aantijgingen had berokkend. Zou de *Avondbode*, dachten wij, nu ook den koning als vijand der natie, de ministers als landverraders voorstellen? Zouden de tegenstanders der schikking, de tegenstanders der 24 artikelen inzonderheid, die dezelve verderfelijk en schandelijk voor Nederland noemden, thans, door hun stelsel getrouw te blijven en gevolgelijk door nu op hunne beurt in oppositie te treden, toonen, dat zij uit opregte en gevestigde overtuiging handelden; — of zouden zij, den mantel omkeerende, onderworpen-geloovig in denzelven gehuld, nu der van gevoelens en inzigten geheel veranderde regering de gewone lofliederen blijven toezingen, en in haar aanbidden wat zij in ons hadden gevloekt?

Er moest nu iets meer dan klinkende woorden, iets meer dan aantijging van kwade bedoelingen, er moesten nu bewijzen van opregte overtuiging, welke geen onderscheid maakt tusschen personen, bewijzen van karakter worden gegeven; of wel — onmiskenbare blijken van eene ziel van slijk!

Netelig voorzeker was de stelling, waarin men plotseling geplaatst was, en de keus die men daarin had te doen. Op rozen zat »de jeugdige bode" niet. Hij scheen dan ook gansch niet in zijn schik, hoe vrolijke gezigten hij poogde te trekken; — nu, wij wilden hem tijd laten om zich te bepalen; en meenden ons des te minder te moeten haasten, vermits het *Handelsblad* hem reeds het ongegronde en onbillijke zijner uitvallen en aantijgingen tegen de oppositie onder het oog gebragt had. Misschien hadden wij hem ook wel zijne jeugd als verontschuldiging toegerekend en hem zijne dwalingen vergeven; — doch helaas, spoedig bevestigde zich de opmerking, dat toegevendheid bij sommige menschen allernadeeligst werkt. Tot onze grievende droefheid zagen wij in zijn bijvoegsel van den 6den dezer een allerergelijkst artikel, getuigende van lang verkropten spijt. Verwarring van denkbeelden, blinde woede, opvliegen tegen de muren, — wij stonden versteld. Zoo iets hadden wij nooit van den jeugdigen bode gewacht. Maar zwijgen konden wij nu niet langer, hij mogt anders voor zich zelven al te gevaarlijk worden, en wij zijn er op gesteld, hem nog wat te behouden.

Het koortsachtig artikel dan, dat wij bedoelen, is getiteld: DE EINDSCHIKKING; en hoofdzakelijk gerigt tegen twee dagbladen, door eene soort van menschelijke duivels geschreven. Het eene is het *Handelsblad*, het andere de *Arnhemsche Courant*. Na het eerste te hebben gecomplimenteerd, komt men aan ons. »Het andere, niet minder verhoovaardigd maar minder hoflijk, heeft in de eerste vreugde des harten geheel de zwaarte van deszelfs meerderheid doen voelen, en omdat die op tweespalt bouwt, van de gelegenheid der vervulling van deszelfs wensch zelfs gebruik weten te maken, om de tweespalt te voeden." Drommels! welk eene fijne politiek. En dan zegt hij: »*Bah, comme c'est vilain!*" Hij had moeten zeggen: *C'est diablement beau!* Maar, enfin, wij maken geene aanspraak op het compliment, en kunnen ons ook bezwaarlijk tegen de ons verweten hoovaardigheid en overmoed verdedigden, zonder ons de tegenovergestelde deugden toe te rekenen. Maar wij mogen dan toch vragen waar men onze vreugde ontdekt heeft? De geheimhouding had al de vreugde, die wij anders hadden kunnen gevoelen, vergald; wij zijn in eenen constitutionelen staat, en daar hecht men geen vertrouwen aan wat in het geheim geschiedt; wij bouwen niet meer op hooren zeggen: de jaren waarin men zeepbellen naloopt zijn voor ons voorbij; en toen wij eindelijk meer dan *hooren zeggen* kregen, — omtrent de handelingen onzer regering meer kregen dan *berigten uit België*, toen de natie eindelijk *van onze regering* verlof kreeg om te vernemen wat *zij* gedaan had, — toen hoorden wij terstond eenen minister zeggen, dat de aanneming van het buitengewoon voor marine en oorlog de regering nu in staat gesteld had om *met bedaardheid* de eindelijke regeling onzer belangen te bevorderen. Van waar zou dus onze vreugde zijn gekomen, — die vreugde des harten, welke men ons in den *Avondbode* opdringt? — Wat betreft ons »voeden der tweespalt," dit is de oude aantijging, waarvoor wij medelijden hebben: bij gebrek van argumenten bestrijdt men ons met lastertaal. 'T is droevig.

Vervolgens zegt men, ons op het terrein onzer meening en wenschen te zullen bezoeken, en maakt onmiddellijk daarop eene uitweiding over »het Brusselsch straten-gerucht" door omstandigheden, welke men liefst onaangeroerd wil laten »in een Brusselsch en achtervolgelijk in een Belgisch oproer verkeerd," na hetwelk zich dadelijk stemmen voor eene scheiding van België lieten hooren. Degenen die dezen kreet vooral aanhieven en daaraan voedsel gaven, waren de *ultramontanen* en *révolutionairen* zoowel in België als ook in onze provinciën. Of wij, *Arnhemsche Courant*-duivels, »tweespaltstookers", hier onder *ultramontanen* en *révolutionairen* bedoeld worden, weten wij niet; doch ons geweten spreekt ons ook hier volkomen vrij; want toen ter tijde verdeedigden wij de belangen en regten der natie nog niet met onze pen, maar gewapend, aan de grenzen. De »jeugdige bode" thans zoo krijgszuchtig, zat misschien toen nog bij *maman* of *ma bonne*, naar sprookjes van ultramontanen en blaauwbaarden, van révolutionairen en menscheneters te luisteren.

»Wij kunnen het gerust aannemen" — leest men verder — »dat de handelstand zelfs, in wiens voordeel alleen eene scheiding van België kon uitloopen, zich zeer gereed zou hebben getoond, om van dit denkbeeld af te zien; nadat men zich had laten overtuigen, dat *het stelsel der vroegere voorregten* voor ons niet meer denkbaar *was!*" Deze aanmerking is niet veel billijker jegens den handelstand, dan zoo menige het was jegens ons. Waarom toch den handelstand beschuldigd van jagt op voorregten? De handelstand begeert geene *voorregten*; hij begeert slechts, niet aan het persoonlijk belang van eenige fabrikanten te worden opgeofferd; hij begeert slechts, dat men hem niet door ondoelmatige reglementen en tarieven belemmere. — Maar ook de handelstand keurde het volhardings-stelsel af, en begeerde de scheiding: — *inde irae;* van daar die spijtige beet naar den vrijzinnigen stand.

Dan weder eenige uitvallen tegen de ultramontanen en radikalen. »De radikale révolutionairen wilden verbrokkelen, om de magt te fnuiken, en hunne beginselen zouden zegevieren door de verzwakking des wettigen gezags, als gevolg van de verdeeling of versnippering *des krachtigen rijks.*" — Wij kennen de beginselen der *radikale révolutionairen* niet; maar willen slechts doen opmerken hoe onlogisch de uitdrukking *des krachtigen rijks* hier wordt gebezigd. Dat *krachtige rijk* is eene der geliefkoosdste magtspreuken van de voorstanders der hereeniging. Wij waren, zeggen zij, vereenigd, zoo sterk; de scheiding moet ons tot zoo nietige zwakheid brengen. Maar wat beteekent dan toch die snoeverij op het *krachtige rijk?* waaruit bleek toch de *kracht* van dat rijk? wat wierp dat *krachtige rijk* omver? »Een Brusselsch straten-gerucht" zeide men eenige regelen vroeger. Een *krachtig rijk*, voorwaar, dat door de gevolgen van een straten-gerucht uiteen valt! en om weder zulk een *krachtig rijk* te bouwen, moesten wij jaren lang onze financiën uitputten! Onderworpen-geloovig hopende, dat in het vervolg geene *ultramontanen* en *révolutionairen* goedvinden mogten nogmaals een dergelijk »straten-gerucht" uit te lokken, en ons nogmaals tot op den rand des afgronds te dringen.

»Zij zijn het beiden" — lezen wij verder, (de ultramontanen en révolutionairen) wier woelingen, *door de kortzigtigheid der natie gesterkt*, de mogendheden zoowel als de volken hebben misleid. *Het meerder doorzigt van eenigen* vermogt daar niets tegen." Even complimenteus voor de natie, als nederig in den *Avondbode*. In de laatste tijden toch was er volstrekt niemand meer, niemand althans, die eenigzins zou kunnen worden genoemd, niemand dan de *Avondbode*, die zijne stem tegen de scheiding verhief. *Zijn meerder doorzigt*, helaas, moest onderdoen voor *de kortzigtigheid der natie!!*

Doch nu komt er iets verregaande euvelmoedigs, iets zeer beleedigends voor onzen koning. Men oordeele: »De natie — — verfoeide de instandhouding van het rijk, (hier wordt dus erkend, wat wij zoolang beweerden, en men altijd zoo sterk tegensprak), als een afgezonderd belang van de regerende dynastie alleen. Niets kon de mogendheden dus uitlokken de laatste te handhaven. *Zoo de natie met den koning, als één man, slechts één wil had gehad*, dan neen, dan zoude het noorden niet om het zuiden zijn verlaten." *Zoo de natie met den koning slechts een wil had gehad.* De koning had dus, volgens den *Avondbode*, omtrent de scheiding *eenen anderen* wil dan de natie? *Avondbode*, *Avondbode*, hier laat gij u door uwen spijt wat ver, zeer ver vervoeren; gij beleedigt den koning; want Z. M. verklaarde steeds *eenstemmig met de natie* de scheiding te begeeren.

Eerst de onafhankelijke dagbladen, daarop den handelstand, [illegible] de natie, vervolgens den koning, — nu het leger aangevallen. »*Ve[illegible]* rukte zij (de gewapende natie) België in. — Zegevierend ware zij [illegible] België's hoofdstad voortgerukt, juichend *had zij Oranje in deszelfs [illegible] des vaderlands hersteld*, zoo niet. . ." Indien het leger [illegible]

(1) Daar hoorde men zuchten, klagten en woeste gillen weergalmen in de sterrenlooze lucht, zoodat ik er aanvankelijk over weende. Verschillende talen, gruwelijke woorden, uitdrukkingen van smart, toonen van spijt, schelle en ruwe klanken, vergezeld van handengeslag; — — — En ik, die het hoofd omringd gevoelde van ijzing, ik zeide, — — — wat is dat, wat ik hoor? Wat menschen zijn dat, zoo overwonnen schijnende door smart?

de, zou het zich oproerig hebben gedragen; want het doel van den intogt was, — blijkens de herhaalde verklaringen des konings en de proclamatie van de prins van Oranje, — geenszins *verovering*, noch herstel van de dynastie in België. Wij bevonden ons toen met dit leger op Belgischen bodem, en kunnen verzekeren, dat het geenen anderen wil had dan de natie: eene billijke scheiding, en herstel der nationale eer, die, zeker buiten toedoen der Noord-Nederlandsche *bevolking*, onder het ineenstorten van *het krachtige rijk*, al te veel had geleden.

Voorts weder eenige uitvallen tegen de ultramontanen en radikalen, en dan — de Staten-Generaal waren nog vergeten: »De geveinsde dankbetuiging voor de eindelijke opoffering van de belangen der dynastie is eene hatelijke, valsche beschuldiging." Zeer beleefd voor den heer SCHIMMELPENNINCK en zoo vele andere leden der kamer, die verklaarden met zijn Ed. in te stemmen, toen hij gezegd had: »Wij moeten met dankbaarheid erkennen, dat de koning de belangen zijner dynastie ten deze aan die der natie ondergeschikt maakt." Gelijk men weet, vonden wij deze woorden min gepast; doch van de uitdrukking, die men zich in den *Avondbode* veroorlooft, zijn wij zeer weerzinnig.

Nu schoot er voor den wanhopende nog slechts over, inconsequent met zich zelven te worden. Hij gaat dus zich zelven tegenspreken: »Zeer waar is het, *de scheiding* is thans wenschelijk. Zij was het *ook vroeger* reeds, toen het beslist was, dat de hereeniging te verre uit het verschiet lag." Het artikel is zoo geheel doorloopend tegen de voorstanders der scheiding gerigt. Doch nog fraaijer: »Wenschelijk ja, maar uitvoerbaar? Wij zeggen, neen." Ziedaar dus iets *onuitvoerbaars* als *wenschelijk* erkend! Nu weder eene kwaadaardige bui: »Ware zij uitvoerbaar geweest, de koning zoude haar hebben bevestigd." Men ontkent dus de waarheid van de ministeriële mededeeling, namens den koning gedaan? De koning heeft zich dus niet bereid verklaard om de 24 artikelen te onderteekenen? Want deze verklaring zou toch wel eene volkomene bevestiging der scheiding zijn.

Eindelijk wordt de koorts profetisch. Men ziet de eindscheiding van België. »Wel zullen eenige millioenen minder worden uitgegeven; wel zullen daardoor de belastingen iets verminderen; wel zal eenige meerdere welvaart daarvan het natuurlijke gevolg zijn. Al dit goede moge zich spoedigst verwezenlijken; ook de voorspelling van het *Handelsblad*, hooge beursprijzen, verwezenlijke zich! Wij wenschen het, *maar erkennen niets daarin, dat de gewaande vreugde der natie wettigt*, welke dat blad ons te vergeefs opdringen wil." — Dat de natie juist nog niet in vreugde zwemt, gelooven wij ook; doch niet, gelijk de *Avondbode*, omdat zij al dit goede niet der moeite waard zou keuren, maar omdat zij het nog wat ver in het verschiet ziet. Met *bedaardheid*, zeide de minister, zou men de *eindelijke* regeling onzer belangen bevorderen. Misschien zal de *Avondbode*, als hij dit woord wel overweegt, eenigzins tot bedaren komen.

RUSLAND.

Odessa, 20 *Maart.* Volgens het dagblad van Odessa, zijn gedurende [illegible] er 111 Russische, 243 Oostenrijksche, 161 Sardinische, 121 Engelsche; 80 Grieksche, 9 Jonische, 8 Fransche, 3 Hanoversche, 1 Pruissisch en 1 Mecklemburgsch. — Van Nederlandsche schepen geene melding.

DUITSCHLAND.

Munchen, 2 *April.* Terwijl er aan onze hoogeschool sinds jaren een leerstoel van de homoöphatie bestaat, is er nu tegen het tweede semester van dit jaar een kollegie voor hydrophatie aangekondigd. Dr. *Schmitzlein*, die de waterinrigting van Prieszuitz in Gräfenberg bezocht heeft, zal over de water-geneeskunst lezen.

— Nadat tot nog toe van de hier aankomende Fransche bladen bijna dagelijks eenige op de bureaux der posterij in beslag genomen waren, trof dit lot gisteren al de Parijsche dagbladen van den 27sten Maart. De oorzaak van dezen maatregel — de verhandelingen in de kamer over de Grieksche leening en de door eenige gedeputeerden gebezigde uitdrukkingen aangaande den koning van Griekenland — vernam men uit *Galignani's Messenger*, wiens in beslagneming door den kommissaris vergeten was.

Hanover, 31 *Maart.* In de tweede kamer der algemeenen standenvergadering heeft men besloten, het budget door de vorige standenvergadering bewilligd in zijn geheel voor het rekenings-jaar 1838—1839 te verlengen, en de bewilliging te verleenen dat de voorhanden overschotten tot betaling der schulden, opbouw van het slot, enz., bestemd worden. Tevens heeft men de voorgestelde vermindering op de persoon- en nijverheids belasting goedgekeurd.

PRUISSEN.

De Augsburger *Allgemeine Zeitung* behelst den volgenden brief uit Berlijn: De berigten uit het groothertogdom Posen luiden zeer ongunstig. De ijver van den aartsbisschop *Dunin* en den domheer *Brodziszewski*, die te Gnesen woont, gaan alle geloof te boven. Den eersten is de bevoegdheid, om in kerkelijke aangelegenheid te beschikken voorloopig ontnomen; de andere is wegens een rondschrijven aan de priesters, waarin hij de gemengde huwelijken (nog verder gaande dan het pausselijke *breve* zelfs) als volstrekt verwerpelijk voorstelt, in zijn ambt geschorst geworden. Geruchten zeggen, dat de opgewonden stemming des volks reeds tot verscheidene onaangenaame voorvallen aanleiding heeft gegeven. Men zou deswege voornemens zijn de garnizoenen in Posen en Gnesen aanmerkelijk te versterken.

Keulen, 8 *April.* Naar wij vernemen worden er reeds voorbereidende beschikkingen genomen voor het twintigste Nederrijnsche muziekfeest, hetwelk des avonds der beide pinksterdagen hier plaats hebben zal. Volgens hetgeen omtrent de keus der uit te voeren muziekstukken alsmede der dirigenten uitlekt, mogen de vrienden der toonkunst ook in dit jaar een groot genot verwachten.

ITALIE.

Napels, 20 *Maart.* De geruchten nopens zamenzweringen en eene te vreezen uitbarsting van onlusten duren voort en worden door het geheimzinnige zwijgen der regering bij de menigvuldige arrestatiën slechts vermeerderd. De verlengde afwezigheid des konings van de hoofdstad, welke, naar men thans met zekerheid weet, Sicilië bezocht heeft en den 14den dezer te Messina aan land gestegen is, schijnt mede niet geschikt om alle bezorgdheid weg te nemen; en alhoewel *del Carretto* en zijne spionnen hunne oplettendheid verdubbelen, zoo kan men zich toch niet verheelen, dat hunne inspanningen welligt te zwak zijn zullen om alle roekelooze plannen op het spoor te komen en in de kiem te verstikken. Wat de vrees nog vermeerdert, is de sinds verscheidene dagen door menigvuldige moorden in gevaar verkeerende persoonlijke zekerheid. — In de levendigste buurten der stad, nevens de straten Toledo, Chiaja en Riviera di Chiaja, waar zeer veel vreemdelingen wonen, vindt men elken morgen lijken, en de gruwelijke bijzonderheden, welke deze misdaden vergezellen, gaan van mond tot mond. — Gelukkige landen, onbeperkt en geheel vaderlijk geregeerd, waar nog geene constitutionele (revolutionaire?) denkbeelden invloed oefenen.

ENGELAND.

Londen, 7 *April.* H. M. de Koningin heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarin aangekondigd wordt, dat zij den dag harer krooning bepaald heeft op den 26sten Junij aanstaande.

— Het huis der gemeenten heeft de, reeds door het huis der lords aangenomene bill, ter verbetering van den toestand der slaven in de kolonien, thans afgehandeld. Aanstaanden Maandag zal deze bill voor de derde of laatste maal in eerstgenoemde vergadering gelezen worden, en bij die gelegenheid zal de heer *O'Connell* voorstellen, om in dezelve nog de bepaling in te lasschen, dat al de vrouwelijke slaven met den 1sten Augustus dezes jaars vrij zullen zijn.

— Uit New-York, 10 Maart, heeft men hier berigt ontvangen, dat de bende der Kanadasche opstandelingen, die sedert eenigen tijd aan de grenzen der Vereenigde Staten vereenigd waren, in drie afdeelingen, van de kanten van Vermont, Michigan en Buffalo, een inval in het gebied van Kanada gedaan hebben, doch, zoodra de Britsche troepen tegen hen oprukten, teruggetrokken zijn, zonder zich aan een gevecht te wagen. De bedoelde benden waren, volgens sommigen, te zamen 2400, volgens anderen, slechts 1000 man sterk. Na hunne terugkomst op het gebied der Vereenigde Staten, zijn de manschappen grootendeels ontwapend door de Noord-Amerikaansche krijgsmagt, en zijn eenige hunner hoofden in verzekerde bewaring gesteld. — Voorts houden de genoemde berigten in, dat de wet, waarbij aan het bewind der Vereenigde Staten de tot dus ver ontbroken hebbende magt verleend wordt, om de onzijdigheid van het gemeenebest op eene afdoende wijze te handhaven, haar beslag had erlangd.

— De Oostenrijksche, Russische, Fransche en Pruissische gezanten hebben gisteren weder eene bijeenkomst met den minister *Palmerston* gehad. — Ook de belgische gezant heeft dien dag met genoemden minister weder gearbeid.

— De openbare inkomsten van het laatste vierendeeljaars leveren eene vermindering op van 492,420 p. st. en die van het laatste jaar insgelijks eene vermindering van 2,332,364 p. st., in vergelijking met die der voorgaande gelijke tijdvakken.

— Op den 19den Maart is aan de hertogin *van Leinster*, te Dublin, eene aanzienlijke hoeveelheid paarlen, juweelen en kostbaarheden ontvreemd. Aan hem, die dezelve te regt brengt, is eene premie van 300 p. st. toegezegd.

— Gisteren avond bevatte de *Gazette* eene opgave van den toestand der bank van Engeland. Daaruit blijkt, dat de circulatie met 387,000 p. st. vermeerderd en het goud in de bank met 111,000 p. st. verminderd is, in vergelijking met de opgave der vorige maand. De deposito's zijn met 237,000 p. st. verminderd. Deze opgave geeft evenwel geen duidelijk denkbeeld van de tegenwoordige gesteldheid der bank, daar zij slechts den gemiddelden driemaandelijkschen stand opsomt. Met der daad is het goud in de bank 700,000 p. st. minder dan in de vorige maand.

FRANKRIJK.

Parijs, 7 *April.* De kamer der gedeputeerden heeft dezer dagen, na langdurige beraadslagingen, de voorgestelde wijzigingen in de thans bestaande wettelijke verordeningen op het stuk der bankbreuken aangenomen.

Gisteren heeft de kamer beraadslaagd over de wet, waarbij ruim negen millioenen worden verlangd, om te voorzien in de uitgaven, welke, in den loop van 't jaar 1837, de sommen bij de begrooting toegestaan, te boven zijn gegaan. De beraadslaging heeft weinig bijzonders opgeleverd. De meerderheid heeft er weldra een einde aan gemaakt, en de wet is aangenomen.

Heden heeft men onderscheidene petitiën in overweging genomen. Eene derzelve heeft aanleiding gegeven tot eene niet onbelangrijke beraadslaging. Zij betrof het beklag van verscheidene landbouwers, wegens het verachteren van de vlasspinnerij en van de vlasteelt, en den wensch, dat het regt op den invoer van engelsch linnen aanmerkelijk mogt worden verhoogd. Het is gebleken, dat, naar mate de invoer van werktuigelijk vervaardigd engelsch linnen is toegenomen, de uitvoer van vlas is verminderd, en men heeft ook bij die aangelegenheid aangemerkt, dat de uitvoer van fransche voortbrengselen, als van wijnen enz., steeds afneemt. De minister heeft verzekerd, dat hij deswege onderhandelingen heeft aangeknoopt, en dat hij zich voorstelt, dat deze niet zonder gevolg zullen zijn. — De bewindslieden hebben zich geenszins tegen het besluit verzet, om de bedoelde petitie naar het ministerie te verzenden, 't welk trouwens tot niets verbindt, en de meerderheid heeft zich daarop gehaast, een einde aan de woordenwisselingen te maken.

— De berigten uit Madrid van den 30sten melden, dat de kamer der Spaansche gedeputeerden dien dag heeft beraadslaagd over het voorstel, ten einde de bewindslieden te magtigen, om eene leening van 500 millioenen realen te sluiten. Volgens de laatste berigten, twijfelde men niet, of het voorgestelde ontwerp zou worden aangenomen.

— Men meldt, dat de heer *Cockrill* zich in Parijs bevindt, ten einde te bewerken, dat de aanleg en de dienst van twee ijzeren wegen van daar naar de Belgische grenzen — waarvan de eerste op St. Quentin en Valenciennes, en de tweede op Amiens en Rijssel zouden worden gerigt — aan hem mogten worden opgedragen.

Parijs, 8 *April*. In de kamer der pairs wordt thans beraadslaagd over het verlangd crediet, ten behoeve der geheime politie. Ook in deze afdeeling der wetgevende magt verklaren de voorstanders van de partij der doctrinaires, dat zij het bewind wel de middelen willen verzekeren, om in de dienst der politie te voorzien, maar het er geenszins voor willen gehouden hebben, dat het tegenwoordig ministerie hun vertrouwen geniet.

— Het bronzen voetstuk voor de Julij-zuil is eindelijk op de plaats aangekomen; dit stuk, dat gezegd wordt 25,000 ponden te wegen, is met vele paardenkracht uit de gieterij bij de Bastille aangevoerd. De inwijding der zuil zal, naar men verzekert, bij de aanstaande verjaring der Julijdagen plaats hebben; het beeld der vrijheid, hetwelk de spits der kolom zal sieren, is reeds sedert eenigen tijd gereed.

— Men meldt uit Bayonne, dat de Christino's een klein voordeel hebben behaald, en zich van het fort van Vera, in de onmiddellijke nabijheid der Fransche grenzen, hebben meester gemaakt. Hetzelve zal als nu worden geslecht.

BELGIE.

Brussel, 9 *April*. De dagbladen behelzen verschillende bijzonderheden, ten aanzien van den strijd tusschen de burgerlijke en de geestelijke overheid, wegens de werkzaamheden van de missionarissen in de gemeente van Tilf, in de provincie Luik. Naar dezelve te oordeelen, is de komst der missionarissen aan de inwoners dier gemeente geenszins aangenaam geweest, maar hebben dezelve zich van de hulp der inwoners der omliggende gemeenten willen bedienen, om hun ontwerp te volvoeren. Zoo lang de burgerlijke overheid niet van het besluit van koning *Leopold* is onderrigt geworden, waarbij de geestelijkheid in het gelijk is gesteld, heeft zij haar gezag gehandhaafd. Van het oogenblik echter, dat dit besluit ter harer kennis is gebragt, heeft zij toegegeven, en is het kruis, in het openbaar, onder bedekking der gewapende magt, geplant. De plegtigheid heeft echter zeer kort geduurd, hetwelk de eene partij aan het ongunstige weder, de andere aan de houding der bevolking heeft toegeschreven.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 10 *April*. Naar men verzekert, zal de zamenstelling van den hoogen raad binnen kort plaats hebben, en zal dit hoogste regterlijke kollegie, omtrent de helft van dit jaar, worden geinstalleerd.

Arnhem, 11 *April*. Men verneemt, dat de koninklijke Nederduitsche tooneelisten van Zuid-Holland, eerstdaags, alhier zullen opvoeren, *de bruid van Vreeland*, en de *straatjongen van Parijs*. Wij hebben onlangs eene voorstelling van deze stukken met genoegen bijgewoond; het eerste is van Duitschen oorsprong, van prinses *Amalia van Saxen*, voor het Nederduitsch tooneel omgewerkt door den heer *Roobol*, en mag een juweel op de repertoire van den koninklijken schouwburg genoemd worden; het tweede, uit het Fransch vertaald, verdient mede opmerking. Wij durven onze kunstlievende stadgenooten deze beide stukken aanbevelen, en twijfelen niet of zij zullen ook hier eene aangename herinnering nalaten.

— Bij den thesaurier van het provinciaal gouvernement van Gelderland is wederom ingekomen eene som van *f* 260 uit 's Hage, ingezameld door Z. Exc. den baron *van Pallandt*, eene van *f* 269,09 als opbrengst van een concert, door het zang-collegie van Zutphen gegeven, en nog eene van *f* 109,17, door de verpligtende bemoeijingen van den heer *J. A. van der Ven* te Rotterdam: alles ten behoeve van de noodlijdenden door den jongsten watervloed in deze provincie.

— De stedelijke regering van Nijmegen zal, op den 23sten dezer, openlijk aanbesteden: 1°. *Het gewoon eenjarig onderhoud, met Grindlevering van den grooten weg op* Grave, *beginnende buiten dezer stads Molenpoort tot aan den Teersdijk;* en 2°. *Het gewoon eenjarig onderhoud van den weg, loopende door* Hees *en* Neêrbosch *naar den Teersdijk en van dien beginnende aan het* Paardenpoeltje *tot aan het* Weurtsche *territoir, wat de laatste betreft met Grindlevering.* — Zes dagen voor de aanbesteding zal men aan de stads-secretarie kennis kunnen nemen van de voorwaarden der aanbesteding.

Mengelwerk.

Polder-Reglement.

(*Ingezonden.*)

Mede onder het bovenstaande opschrift leest men, in de *Arnhemsche Courant* van den 29sten Maart jl., een ingezonden stuk, strekkende ten betooge der noodzakelijkheid van de vereeniging der polders, in de landen van Buren en Culenborg, benevens die van Mariënweerd, Beest, Rhenoy en Ackoy in één polder-distrikt, zoo als hetzelve op den staat N°. 1, gevoegd bij het polder-reglement van Gelderland, is omschreven.

De schrijver van dat stuk vermeent dat, door niet dadelijk, bij de invoering van het reglement en de aanstelling van de leden der polder-besturen, die polders te vereenigen, het reglement in deszelfs voornaamste grondslagen is aangetast en geschokt, en demonstreert verder de noodzakelijkheid van die bijeenvoeging onder één distrikt, voornamelijk op grond van de min regelmatige wijze van zamenstelling der besturen, zoo als die thans bestaan, en van de moeijelijkheden, welke er zouden ontstaan, ingeval het noodzakelijk ware de bepalingen van art. 40 en 41 van het reglement ten uitvoer te leggen.

circumscribeerde polders elk op zich zelve te laten blijven. Iedereen, die met den staat van zaken aldaar slechts eenigzins bekend is, zal moeten toegeven, dat de toepassing van de beginselen, die, bij de vereeniging van verschillende polder-distrikten, in art. 198 van het reglement, zijn vastgesteld, in dit distrikt voor onmogelijk moeten gehouden worden: immers indien men geene onregtvaardigheden begaan wil, aan welke noch door de fraaije theorie van gelijkheid van lasten, noch door het betoogen van het wenschelijke eener meerdere regelmatigheid en eenparigheid in de wijze van bestuur, den minsten schijn van billijkheid kan worden bijgezet.

Ik wil niet trachten te onderzoeken, wat den schrijver kan bewogen hebben, om eene zaak als de onderhavige, waarover bij het gouvernement en de staten der provincie en bij den koning zoo veel reeds is voorgegaan, van eene zijde te doen voorkomen, welke bij hem, die met dat alles onbekend is, het vermoeden moet opwekken, dat hier begunstiging plaats heeft, maar alleen daaruit aanleiding nemen om het onderwerp uit een ander oogpunt te beschouwen.

Het valt moeijelijk te veronderstellen, dat deze algemeene beweegredenen de éénigen zijn geweest, welke den schrijver genoopt hebben om een gevoelen voor te staan, zoo geheel strijdig met de denkwijze der ingelanden van die polders, welke over het algemeen, ja bijna zonder uitzondering, het geheel ten uitvoer leggen der circumscriptie, gelijk die op den staat N°. 1 bij het reglement is geregeld, als eene voor hunne belangen zeer noodlottige zaak zouden beschouwen.

De bezwaren toch, die er tegen de zamenvoeging van die polders zijn ingebragt, zijn van zoodanig gewigt, dat aan het gouvernement, na al hetgeen deswege bij de vergaderingen der provinciale staten was voorgevallen, ter voorkoming van dadelijke botsingen, bijna geen anderen uitweg overbleef dan dien, welke door hetzelve voorloopig is ingeslagen, namelijk om de distrikten van Buren en Culenborg en de andere daarbij gecircumscribeerde ...

Het is genoeg bekend hoeveel tegenstand die circumscriptie, tijdens de eerste behandeling bij de provinciale staten, ontmoet heeft en, welke motieven daartegen, zoowel door ingelanden der distrikten van Culenborg en van Buren, als door die van de daarbij in te trekken polders zijn aangevoerd. De ongelijksoortigheid der bestanddeelen, waaruit het vereenigd distrikt zou zijn zamengesteld; de onderscheidene, dikwijls geheel tegenstrijdige, belangen der polders; de zoo verschillende staat der financiën, welke met geene mogelijkheid naar beginselen, als die van art. 198, konden geregeld worden, waren, onder een aantal meer, zulke gewigtige bezwaren, dat die grootelijks moesten bijdragen om toen reeds de invoering te verschuiven en de latere revisie van het reglement van 1828 noodzakelijk te maken. Van de commissie, die, bij het besluit der staten van den 8sten Julij 1830, benoemd was om de noodige wijzigingen in het reglement voor te dragen, waren vijf leden van oordeel, dat het noodzakelijk zou zijn de circumscriptie der polders Culenborg, Beest, Marienweerd, Rhenoy en Ackoy op den bestaanden voet te laten, terwijl vijf leden de vereeniging met het distrikt Buren en Culenborg toegaven. Bij de stemming daarover werd met 56 tegen 9 stemmen door de staten *tegen* de vereeniging besloten, — zeker toch wel niet om eenen of enkele polders boven anderen te favoriseren.

Dit weinige zal genoegzaam zijn om elken onbevooroordeelde te doen zien, dat er zwaarwigtige redenen *moeten* bestaan hebben, om een staat van zaken te doen geboren worden, welke, ik ontken dit niet, eenigzins vreemd schijnt, en den oppervlakkigen beschouwer ligtelijk als broddelwerk kan voorkomen. — Maar om nu, ter liefde van de, met de circumscriptie bedoelde, regelmatigheid in de zamenstelling der besturen, over die bezwaren los heen te stappen, zullen, buiten den schrijver van het bewuste artikel, zeker weinigen willen; en voor hen, die met de localiteit dezer polders meer van nabij bekend zijn, was het duidelijk, dat de wending, welke aan de zaak, door 's konings besluit van den 2den December ll., is gegeven, aantoont, dat het gouvernement het ongeraden had geacht om tegen den nagenoeg algemeenen wensch en wil der staten en der belanghebbenden vol te houden, en dat deed ook bij hen de hoop weder levendig worden, dat bij de eerstvolgende gewone vergadering der staten, waarin, volgens 's konings besluit van den 23sten September ll. n°. 57, aan hun een verslag omtrent de werking van het reglement zal moeten worden aangeboden, die onnatuurlijke en wanstaltige zamenvoeging weder zal worden voorgenomen en, tengevolge daarvan, het reglement en de circumscriptie zoodanig zullen worden gewijzigd, dat het afzonderlijk en afgescheiden blijven dier besturen voor goed en voor altijd kunne bestaan; te eerder, daar het geenszins aan wel gemotiveerde voorslagen ontbreekt om dit op eene regelmatige wijze met het algemeen belang en de hoofdbeginselen van het reglement, namelijk den onderlingen bijstand der distrikten enz. overeen te brengen, zonder dat het polder-distrikt van Buren en Culenborg fictief behoeve te figureren.

Het is zeer te wenschen, dat die billijke verwachting niet moge worden te leur gesteld, en dat er geene nieuwe verwikkelingen uitgevonden worden, ten einde nog eenigen tijd aan een geliefdkoosd idee te kunnen toegeven.

B . . . . Q.

(*Ingezonden.*)

La Croix de Commandeur.

Air: Te souviens-tu, disait un capitaine.

Un financier, d'une humeur bien hardie,
A défendu de bien méchantes lois.
Les députés, au nom de la patrie,
Ont dit merci! deux fois en moins d'un mois.
Vous le croyez en butte à la disgrâce,
Vous êtes prêts à plaindre son malheur.
Ne pleurez pas, il a gardé sa place,
Il a reçu la croix de commandeur.

Français moqueurs, orgueilleuse Angleterre,
Vos députés, et votre parlement,
Feraient tomber un pauvre ministère
Pour un péché moins risible et moins grand.
Qu'il vienne ici, tout ministre en disgrâce;
Chaque sifflet lui vaudra de l'honneur:
S'il perd des lois il gardera sa place,
Il obtiendra la croix de commandeur.

Et vous, seigneur, dans la noble carrière
Où l'insuccès couronne vos discours,
Marchez! marchez! plein d'une ardeur si fière,
Faites des lois et perdez les toujours!
Ne craignez pas la honte ou la disgrâce;
Tous les échecs sont titres à l'honneur.
Un coup encor, — la grande croix remplace,
Sur votre sein, la croix de commandeur.

's Gravenhage, 6 April. F....... F.... (*).

(*) Om alle vermoedens voor te komen, verklaren wij dat deze F....... F.... niet beteekenen FRANÇOIS FAETS.

Correspondentie.

Het *ernstig woord omtrent de uitoefening der geneeskunst in ons vaderland* zal gaarne, en met in acht neming van het daarbij gedaan verzoek, worden geplaatst.

— De heer J. A. DU BOIS van Maarn en Maarsbergen verzoekt ons, te vermelden dat het stuk, waarvan wij in de *correspondentie* onzer courant van den 31sten Maart melding maakten, niet, gelijk velen meenen, door Zijn Ed. geschreven noch aan ons toegezonden is. Opgegeven daadzaken met zijnen naam niet te durven staven, ligt geheel buiten het karakter van welgemelden heer.

— Uit overvloed van stof zijn wij met het plaatsen van eenige medegedeelde stukken achterlijk gebleven; dezelve zullen nu zoo spoedig mogelijk volgen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 10 April. 2 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 14 Duim gevallen 0 D.
Den 11 April. 2 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 0 D.

Waterhoogte voor Keulen.

8 April, 9 voet, 4 duim.
9 April, 9 voet, 5 duim.

Advertentiën.

Op den eersten April 1838, is, op den Huize SUIDERAS, onder Wehl, na een ... van zeven en veertig jaren, vijf weken en eenige dagen, aan zenuw-zinking koortsen, overleden de Hoog Welgeboren Heer CLEMENS FREDERIK WILLEM BARON VAN DER HEIJDEN TOT DOORNENBURG EN SUIDERAS, *Lid der Ridderschap en der Provinciale Staten van Gelderland.*

Het behaagde den Vrijmagtigen God, onzen teedergeliefden tweeden Zoon ÆGIDIUS CORNELIUS GILLISSEN LISMAN, in den ouderdom van ruim 23 jaren, na eene ziekte van slechts weinige dagen, door den dood aan ons ouderhart te ontrukken. Wij treuren met haar, met welke hij dezer dagen in den echt hoopte verbonden te worden, en met hare Ouders; doch, wij wenschen Gode te zwijgen.

LEIDEN, den 9den April 1838.
Mr. J. H. LISMAN,
Æ. C. LISMAN,
geb. GILLISSEN.

De Notaris Mr. J. NIJHOFF zal den 23sten dezer 's avonds ten 6 ure, in *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, bij toeslag verkoopen:

Het BUITENGOED, *DULKERSHOF* alleraangenaamst gelegen te *Velp*, bij *Arnhem*, nabij *Biljoen*, *Rosendaal* en *Beekhuizen*; breeder bij biljetten omschreven, en, bij den inzet met de hoogen gebragt op . . *f* 6100

Mr. MAURITS JACOB VAN LÖBEN SELS, Notaris te *Zutphen*, zal, op Woensdag den 18den ..., bij inzet, en veertien dagen daarna zijnde den ... telken reize des namiddags ten drie ure, ten huize van ... A. VAN DER WAL, in *de goude Leeuw*, op de ... finaal verkoopen, om acht daarna te aanvaarden:

Een binnen *Zutphen*, aan de ... wel ter nering staand HUIS en ERVE, gemerkt V. 1034, waarin, sedert ruim dertig jaren, eene zeer beklante ZADELMAKERS-AFFAIRE met succes is uitgeoefend, doch die alsnu door sterfgeval gequitteerd word.

Een gedeelte der koopspenningen zal ... ven perceel gevestigd kunnen blijven.

Nadere informatien ten kantore van voornoemden Notaris.

Mr. W. H. TAAIJ, Notaris te *Arnhem*, zal, op Vrijdag den 13den en 20sten April 1838, des avonds om acht ure, in *het Zwijnshoofd* aldaar, in het openbaar verkoopen:

Een HUIS en ERF, met STALLING en BERGPLAATS, binnen *Arnhem*, in de Nieuwstad, E No. 152, bewoond bij de Wed. *J. HOEDT*; — om met 1°. Mei 1838 te kunnen aanvaarden.

Faillissement.

Bij vonnis van de Regtbank van Koophandel te *Arnhem*, dd. 9den April 1838, is aanwezig verklaard het Faillissement van *EVERARDUS ROELOFS*, Winkelier te *Arnhem*; en heeft de Regtbank tot Commissaris benoemd den Heer Mr. C. H. E. ROBIDÉ VAN DER AA, Plaatsvervangend Regter, en tot Agenten de Heeren Mr. DONKER CURTIUS Advokaat, en VAN DER MAST, beide wonende te *Arnhem*.

Arnhem, den 10den April 1838.

Namens den Regter-Commissaris voornoemd,
de Griffier der Regtbank,
I. J. VAN ROSSUM.

In eene KRUIDENIERS-AFFAIRE binnen *Arnhem*, wordt, tegen den 1sten Mei aanstaande, gevraagd een LEERLING, van de Protestantsche Godsdienst en niet beneden de 14 jaren oud.

Adres, onder Lett. A, bij den Drukker dezer. Brieven franko.

LEES HIER.

VERKOOPING van allerhande goed geconserveerde MEUBILAIRE GOEDEREN, binnen de Stad *Doetinchem*, en wel: op *Donderdag*, *den* 19den *April* 1838 en volgende dagen, telkens des voormiddags *ten* 10 *ure*.

TE KOOP:

Ongeveer 500 Mudden gehakken AKKER EEK van 1837, van de beste kwaliteit en goed geconserveerd. Te bevragen bij den Notaris *SOLNER* te *Lochem*; brieven franko.

De Ondergeteekende geeft door deze aan daarbij belanghebbenden kennis van de oprigting en in werking brenging zijner FABRIJK, op het *Roeters-Eiland* alhier, ter vervaardiging van MACHINERIE en WERKTUIGEN, (met uitzondering van stoommachines) benevens alle andere GEGOTEN of GESMEDE VOORWERPEN VAN IJZER, KOPER of METAAL.

Amsterdam, den 28sten Maart 1838.

CHRISTIAAN VERVEER.

De Ondergeteekenden, de LOODGIETERS-AFFAIRE van wijlen den heer *J. LEIJ*, alhier overgenomen hebbende nemen de vrijheid zich in de gunst hunner geëerde stadgenooten en der kalanten van hunnen voorganger aan te bevelen; belovende door eene prompte en civiele bediening alles te zullen aanwenden, om, zich het vertrouwen, dat men in hen zal gelieven te stellen, waardig te maken.

Zutphen, den 4den April 1838.

REESINK en CLERCX.

Magazijn van Timmerhout.

De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat bij hem, van af den 9den April 1838, in het Magazijn in de Markstraat te *Arnhem*, te bekomen zijn, alle soorten van TIMMERHOUT; belovende eene prompte en civile bediening.

M. VAN ERKEL.

Belangrijk Postwagen-berigt.

De Hoofd-Administratie der Postwagen-ondernemingen *CONCORDIA* berigt het geëerd Publiek, dat zij, ter wegneming van alle ongerief, hetwelk door het aanhouden van verschillende Kantoren te *Arnhem* veroorzaakt wordt, voor alle hare diensten een ALGEMEEN KANTOOR heeft gevestigd in het Logement *het Zwijnshoofd*, alwaar de Diligences dagelijks zullen afrijden:

's morgens ten 8 ure, 45 minuten:
Naar *Nijmegen*, *Grave*, *'s Bosch*, *Eindhoven*, ... *Breda*.
's morgens ten 9 ure:
Naar *Amersfoort*, *Harderwijk* ... *Amsterdam*
Naar *Wageningen* ... *Amsterdam*, te *Utrecht* in Correspondentie ... *Rotterdam*, *Leijden* en *'s Hage*.
... ten 9 ure, 30 minuten:
Naar *Zutphen*, *Deventer* en *Zwolle*.
's middags omstreeks 5 ure:
Naar *Nijmegen*, *Cleef*, enz. enz.
en
Naar *Zutphen*, *Deventer Zwolle*, *Meppel*, *Heerenveen*, *Leeuwarden*, *Assen* en *Groningen*.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.